

Matica hrvatska
Križevci ima čast
pozvati Vas na
otvorenje izložbe
grafika
Vjerana Potočića koja
će se upriličiti u
prostorijama Matice
hrvatske Križevci
Nemčićev trg 8
srijeda 20. veljače 2002. u
19 sati.

Vjeran Potočić rođen je 10. veljače 1970. godine u Zagrebu. Nakon završene Škole za primijenjenu umjetnost i dizajn (odjel za dizajn plemenitih metala) u Zagrebu 1988.

Započinje studij na Akademiji likovnih umjetnosti (nastavnički odjel-smjer grafika) u Zagrebu, gdje je diplomirao u klasi prof. Dubravke Babić 1989. godine. Kao student počinje aktivno izlagati na samostalnim i skupnim izložbama.

Od 1989. godine radi kao restaurator u Hrvatskom restauratorskom zavodu.

Samostalne izložbe:

1995. Hrvatski dom, Križevci; 1996. Knjižara moderna vremena, Zagreb; 1996. Galerija PBZ, Zagreb; 1999. Galerija Instituta "Ruđer Bošković"; 2000. Galerija "Vladimir Nazor", Zagreb.

Skupne izložbe:

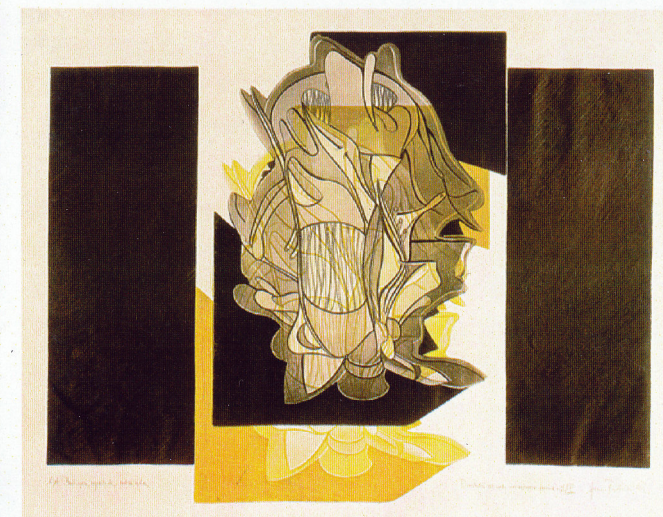
1994. Ekonomski Fakultet, izložba crteža klase prof. Z. Kesera, Zagreb; 1994. Proljetna likovna stvaronica HV Samobor; 1995. Hotel Zlatar, Zlatar; 1996. Međunarodna likovna kolonija Sv. Marko Križevčan, Križevci; 1997. 2. međunarodni bienale grafike, Bitola, Makedonija; 1997. Međunarodna likovna kolonija Sv. Marko Križevčan, Križevci; 1997. "Grisija", Rovinj; 1998. II. Međunarodni bienale malog formata, Racioborz, Poljska; 1998. Murs Felicien Rops grafička zbirka, Namur, Belgija; 1999. Međunarodna izložba religioznog EXLIBRIS-a, Siaulia, Litva; 1999. Međunarodna izložba EXLIBRIS-a, Rijeka; 1999. 9. međunarodni bienale grafike i crteža, Taipei, Taiwan; 1999. 10. međunarodni bienale grafike, Varna, Bugarska; 1999. Knjižnica Sesvete "Osam lica jedne generacije", Zagreb; 1999. Međunarodna izložba EXLIBRIS-a, Milano, Italija; 2000. Međunarodna izložba EXLIBRIS-a, Rijeka; 2001. međunarodni bienale grafike i crteža, Taipei, Taiwan

Za nakladnika : Renata Husinec
Nakladnik: Matica hrvatska Križevci
Predgovor: mr. Zdenko Balog

Postav: Vjeran Potočić i Saša Živković
Tisak: ArtScript, Križevci
Naklada: 150 kom

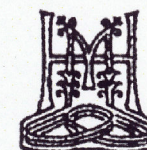
VJERAN POTOČIĆ

Ciklus mladih autora

veljača 2002.

Izložbeni prostor
Matice hrvatske
Križevci

POVODOM SAMOSTALNE IZLOŽBE GRAFIKA U SALONU MATICE HRVATSKE KRIŽEVCI

U uskom procjepu između likovnog stvaraoca apstraktnog (ili bi bilo pravilnije reći *apstraktističkog*) usmjerenja i likovne publike, još uvijek, nakon stotinu godina neprijateljski nastrojene prema svemu što se ne može prepoznati i imenovati, predgovaraču ne preostaje drugo nego ponovo i ponovo pokušati dokazati notorno, prizivati argumente Konrada Fiedlera, Herberta Reada, Yvesa Kleina i tako dalje, i tako dalje. Na neki je način i poticajno što se čak i na maloj križevačkoj izložbi mladog grafičara Vjerana Potočića iz Zagreba ponavlja sukob između likovne publike i otuđenog likovnog stvaralaštva, sukob koji je latentno začeo pronalazak fotografije, a potencirali borbeni suprematisti revolucionarnog Oktobra. Pa što onda novo možemo reći, što već nije rečeno, ponavljano i potrošeno do dosade?

Listajući Potočićeve grafike i uživljavajući se u njihov ciklus, dosljedan svijet jedne unutarnje likovnosti, svijet osoban i intiman da se u njemu odjednom osjetimo zatečeno, kao da sam se malo vratio u djetinjstvo, svoje, ali i arhetipsko djetinjstvo čovječanstva. Apstraktni slikar, to smo već navikli, pomalo slikajući i razvijajući svoju likovnost, apstrahira sve suvišno, verbalno, simboličko. Mnogi

dokumentirani opusi ponovo pričaju istu priču u kojoj slikar kreće od vidljivog svijeta, tzv. figuracije, te eliminiranjem, apstrahiranjem priče, dolazi do čiste oblikovnosti, iščišćene do paradoksalnih rješenja, poput suprematističkog 'Bijelog na bijelom', te njihov put na taj način vodi ka nužnom završetku. Kod Potočića ne prepoznajemo taj proces. Naprotiv, čini nam se da on kreće upravo dijametralno suprotnim putem, razrađuje oblik tražeći u njemu asocijaciju. Poput djeteta koje u slučajnim oblicima vidi beskrajno raznolike sadržaje, koje u oblicima lokve nakon kiše i oblacima nalazi drugove u igri, poput djeteta čovječanstva koje u slučajnim oblicima kamenja, stijenja svojih prvih staništa prepoznaje, asocira nešto viđeno u vanjskom svijetu, te time uopće počinje samo proces olikovnjavanja čovjeka. Svijet je danas postao apstraktan, slikar koji je još pred poldrug stoljeća bio upregnut u oponašanje svijeta, te se tek oteo iz jarma i pobjegao u čistu likovnost, ne može više zadržati isti odnos prema svijetu. Naš sugovornik više nije čovjek koji nam sjedi sučelice, nego apstraktan oblik telefona ili osobnog računala, naši zabavljači su apstraktni oblici glazbenih linija, CD-playera i slično, čak i virtualni svijet filma i televizije toliko je digitaliziran da

se sam čin snimanja filma više događa u računalima nego na setu. U tom svijetu, svijetu apstraktnih oblika, nova generacija asocijativne apstrakcije traži vezu s vlastitim podrijetlom, sjećanje na djetinjstvo čovječanstva.

Zdenko Balog, Križevci

Popis izložaka:

- "Dvostruki otisak imaginarne forme 3/I", bakropis, aquatinta, suha igla, 79x53,5cm, 1998.
- "Dvostruki otisak imaginarne forme 3/II", bakropis, aquatinta, suha igla, 79x53,5cm, 1999.
- "Dvostruki otisak imaginarne forme 3/III", bakropis, aquatinta, suha igla, 79x53,5cm, 1999.
- "Dvostruki otisak imaginarne forme 3/IV", bakropis, aquatinta, suha igla, 79x53,5cm, 1999.
- "Dvostruki otisak imaginarne forme 3/V", bakropis, aquatinta, suha igla, 79x53,5cm, 1999.
- "Dvostruki otisak imaginarne forme 3/IV", bakropis, aquatinta, suha igla, 79x53,5cm, 1999.
- "Dvostruki otisak imaginarne forme I", bakropis, aquatinta, suha igla, 35x28cm, 2001.
- "Dvostruki otisak imaginarne forme II", bakropis, aquatinta, suha igla, 35x28cm, 2001.
- "Dvostruki otisak imaginarne forme III", bakropis, aquatinta, suha igla, 35x28cm, 2001.
- "Dvostruki otisak imaginarne forme IV", bakropis, aquatinta, suha igla, 35x28cm, 2001.
- "Dvostruki otisak imaginarne forme V", bakropis, aquatinta, suha igla, 35x28cm, 2001.
- "Dvostruki otisak imaginarne forme VI", bakropis, aquatinta, suha igla, 35x28cm, 2001.